

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **I. G.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2014, č. j. MV-65878-3/SO-2013, o návrhu Krajského soudu v Brně podle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 A 204/2017 **je příslušný** Krajský soud v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 2. 2013, č. j. OAM-1342-3/TP-2013. Ministerstvo jím zastavilo řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění v době rozhodné (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Usnesením ze dne 29. 6. 2017, č. j. 5 A 132/2014 – 29, Městský soud v Praze věc postoupil Krajskému soudu v Brně. Vycházel z toho, že místní příslušnost se v projednávané věci řídí zvláštním ustanovením, a to § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců, rozhodné tedy bylo místo pobytu žalobkyně. Ze správního spisu zjistil, že žalobkyně v žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu uvedla adresu S 589, M. Shodnou adresu měla i v době vydání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2014 a v žalobě ze dne 6. 8. 2014 jinou adresu neuvedla. Vzhledem k tomu, že území obce M. patří do obvodu Okresního soudu Brno-venkov a ten do obvodu Krajského soudu v Brně, věc tomuto soudu postoupil.

[3] Krajský soud v Brně s postoupením věci nesouhlasil, proto věc předložil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Uvedl k tomu, že otázka místní příslušnosti nebyla doposud najisto postavena a postup Městského soudu v Praze vyznívá účelově. Z vyjádření žalované lze dovodit, že žalobkyně v době podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu pobývala na území České republiky pouze na základě výjezdního příkazu, a je tedy otázkou, zda v době podání žaloby na území vůbec pobývala, natož na adrese S 589, M. S ohledem na délku řízení před Městským soudem v Praze navrhuje, aby bylo přednostně vycházeno ze zásady *perpetuatio fori*.

[4] Podle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *[n]ení-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.*

[5] K rozhodnutí o tom, který z krajských soudů je příslušný k projednání a rozhodnutí věci žalobkyně, tedy je příslušný Nejvyšší správní soud. Věc posoudil a shodně jako Městský soud v Praze dospěl k závěru, že příslušným je Krajský soud v Brně.

[6] Podle § 11 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 a § 120 s. ř. s., *[ř]ízení se koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný. Pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení.*

[7] Podle § 7 odst. 1 s. ř. s. *[n]estaví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud. Místní příslušnost krajských soudů ve správním soudnictví je upravena v § 7 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení [n]estaví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[8] Zvláštním zákonem je v projednávané věci zákon o pobytu cizinců, který v § 172 odst. 6, větě první a druhé, stanoví, že *[k] řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území. Pobývá-li cizinec v zahraničí, je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu by měl cizinec po vstupu na území splnit ohlašovací povinnost.*

[9] Vzhledem k tomu, že správní ani soudní spis neobsahoval žádný podklad, ze kterého by vyplývalo, kde byla žalobkyně k datu podání žaloby, tj. k 6. 8. 2014, hlášena k pobytu, kde se zdržovala, případně kde byl zjištěn její pobyt na území, Nejvyšší správní soud učinil kroky ke zjištění těchto skutečností. Přípisem ze dne 7. 8. 2017, č. j. Nad 258/2017 – 41, vyzval žalobkyni a žalovanou k jejich sdělení.

[10] Dne 8. 8. 2017 byla soudu doručena odpověď žalobkyně, která uvedla, že k datu 6. 8. 2014 měla pobyt hlášený na adrese S 589, M., kde se i zdržovala.

[11] Dne 14. 8. 2017 byla soudu doručena odpověď žalované, ze které vyplývá totéž. Ke svému sdělení žalovaná přiložila aktuální výpis z evidence cizinců s povoleným pobytem na území České republiky, ve kterém Nejvyšší správní soud ověřil, že žalobkyně měla na uvedené adrese hlášený pobyt od 10. 2. 2011 do 29. 5. 2017, tedy i v době podání žaloby.

[12] Z výše uvedeného je jednoznačně zřejmé, že místem rozhodným pro určení místně příslušného krajského soudu je v projednávané věci místo hlášeného pobytu žalobkyně k datu podání žaloby, tedy S 589, M. Podle přílohy č. 3 bodu 4. zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, patří území obce M. do obvodu Okresního soudu Brno-venkov. Podle přílohy č. 2 bodu 7. téhož zákona patří obvod Okresního soudu Brno-venkov do obvodu Krajského soudu v Brně. Vše výše uvedené pak vede k závěru, že právě tento soud je příslušný k projednání a rozhodnutí věci žalobkyně.

pokračování

[13] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že na rozhodnutí o místní příslušnosti neměla vliv skutečnost, že projednávaná věc napadla u Městského soudu v Praze v roce 2014, ale Krajskému soudu v Brně byla postoupena až v roce 2017. Z citovaného § 11 odst. 1 o. s. ř. plyne, že pro určení místní příslušnosti soudu jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení, tedy v době podání žaloby. Právě to je odrazem zásady *perpetuatio fori*. Vzhledem k tomu, že v době podání žaloby byl k jejímu projednání a rozhodnutí věci příslušný Krajský soud v Brně, zůstává soudem místně příslušným až do skončení řízení.

[14] Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci je příslušný Krajský soud v Brně. Tímto rozhodnutím jsou oba soudy vázány (§ 7 odst. 5, věta třetí, s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu